

foreslået placeret i kildeskattelovens afsnit V.

2. Bestemmelsen i grundlovens § 43, 1. led, har følgende ordlyd:

„Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov;“.

I nyere statsretlig litteratur fortolkes denne grundlovsbestemmelse som indeholdende et specielt bemyndigelsesforbud, dvs. som en forskrift om, at de i bestemmelsen nævnte forhold kun kan reguleres umiddelbart ved lov, ikke ved anordning eller bekendtgørelse i henhold til lov. Der henvises til *Poul Andersen*: Dansk Statsforfatningsret (1954) side 552, *samme's* responsum i F. T. 1956—57 tillæg B, sp. 527-534, *Alf Ross*: Dansk Statsforfatningsret II (2. udg. 1966) side 486, jfr. side 812-817, *samme*: Statsretlige Studier (1959) side 154, og *Max Sørensen*: Statsforfatningsret (1969) side 205 f og side 249 f.

I modsætning hertil har professor *Ernst Andersen* i et responsum til finansministeriet, der er aftrykt i F. T. 1956—57 tillæg B sp. 535-542, i tilslutning til udtalelser hos *H. Matzen*: Den danske Statsforfatningsret III (1909), dog gjort den opfattelse gældende, at § 43's udtryk „ved lov“ alene tager sigte på at udelukke skattelovgivning på finansloven, hvorimod bestemmelsen ikke kan antages at tage stilling til spørgsmålet om, i hvilket omfang lovgivningsmagten kan bemyndige administrationen til at udfærdige anordninger og bekendtgørelser inden for skatteområdet.

Spørgsmålet om forståelsen af bestemmelsen i grundlovens § 43, 1. led, kan næppe anses for afklaret i lovgivningspraksis. Den foreliggende praksis synes dog i det mindste

at kunne tages som et sikkert udtryk for, at den nævnte grundlovsbestemmelse ikke kan anses for at være til hinder for, at en skattelov bemyndiger administrationen til at gennemføre tekniske iværksættelsesforskrifter.

Dette synspunkt har også vundet tilslutning i den statsretlige litteratur. Således udtaler *Max Sørensen* a.st. side 206, at bestemmelsen i grundlovens § 43 ikke er „... til hinder for, at regler som ikke vedrører skattebyrder, men kun den administrative ordning af påligning og opkrævning, træffes administrativt i henhold til bemyndigelse i lov“. Og på linie hermed hedder det hos *Alf Ross*: Dansk Statsforfatningsret II side 813, at der ikke kan „... være noget i vejen for at en skattelov bemyndiger administrationen til at træffe visse underordnede iværksættelsesforskrifter“.

3. Som anført ovenfor under pkt. 1 indeholder den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 54 netop alene hjemmel for administrativt at træffe bestemmelse om sådanne forhold i forbindelse med den administrative ordning af opkrævning af indkomstskat, som i overensstemmelse med det ovenfor under pkt. 2 anførte i hvert fald ikke kan anses for omfattet af grundlovens § 43.

Det bemærkes i denne forbindelse, at den foreslåede bestemmelse for en principiel statsretlig vurdering af forholdet til grundlovens § 43 ikke adskiller sig fra den hidtil gældende bestemmelse i kildeskattelovens § 54.

Efter justitsministeriets opfattelse må det derfor anses for utvivlsomt, at den foreslåede bestemmelse ikke kan anses for stridende mod grundlovens § 43.

K. Axel Nielsen

/ Gersing.